

Jestliže však chodíme v tom světle, jako on je v tom světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše Krista, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu. (1. Janův 1,7)

Milí bratři a sestry,

končíme další rok a začínáme nový a tak si dovolím malé ohlédnutí i pohled dopředu.

Uplynulý rok jsme po dvou letech omezení proticovidovými opatřeními prožili relativně normálně, i když jsme se vzpamatovali jen pomalu. Mnohé z nás také zaskočila válka na Ukrajině, jen několik set kilometrů od nás. Snaha pomoci uprchlíkům resp. hlavně uprchlicím z Ukrajiny ovlivnila částečně i život sboru.

Radostnou událostí bylo, že jsme mohli po několika letech oficiálně založit dva nové regiony. Jak jejich život v přípravné fázi, tak těch několik měsíců po založení je povzbuzující. Je to velká věc. Máme potenciál k růstu a jsou mezi námi ti, kteří ho chtějí využívat.

V loňském dopise jsem povzbuzoval k tomu, abychom ve sboru více naplňovali obraz rodiny a prohlubovali své vztahy. S tím souvisí úzce život skupinek. Těžko změříme, jak se nám podařilo prohloubit vztahy, určitě je to individuální. Skupinek nám ale přibylo, a to je pozitivní signál – vztah s Kristem se projeví i v našich vztazích s ostatními. Kdyby tomu tak nebylo, bude někde chyba. Stále platí, že pokud někdo žije v izolaci, zdravé to není, a to bez ohledu na to, zda je důvod na jeho straně nebo na straně okolí. Kéž se v této oblasti posuneme i letos směrem, který pro nás Bůh plánuje. Proto se životu skupinek budeme věnovat i nadále, a to jak povzbuzováním k zapojení, tak snahou pomoci dalším lidem vstoupit do služby vedoucích skupinek.

Rok, který je před námi, bychom chtěli prioritně věnovat modlitbě. Před lety jsme byli zapojeni v projektu „Přirozený růst církve“. Jedna z věcí, na které jsme v souvislosti s tímto projektem byli upozorněni, byla, že často vidíme slabinu v oblasti, ve které na tom nejsme až tak špatně. Bezesporu se mnoho lidí ve sboru modlí a modlitbu mnozí vidíme jako důležitou. Naše druhá sborová hodnota zní Neustálá modlitba. Modlitbu jako prioritu jsme tedy nezvolili proto, že je vše špatně, ale že si myslíme, že nás Bůh volá někam dál. Potřebujeme věřit, že modlitby Bůh slyší. Nejen to vědět a souhlasit s tím, ale aktivně tomu věřit.

Až dosud jste o nic nepožádali v mém jménu; žádejte a dostanete, aby vaše radost byla úplná. (Jan 16,24)

My už jsme mnohdy požádali a víme, jakou radost vyslyšená modlitba přináší. Možná někdy nevidíme, že by bylo vyslyšeno vše. Jenže my nevíme, jak by věci vypadaly, kdybychom se nemodlili. Věci se nedějí náhodně a je rozdíl, zda se modlíme, nebo ne. I za vznikem dvou nových regionů, za uvěřením těch, kteří se v našem sboru loni s Pánem setkali, za uzdravením nemocných, za tím vším i za dalšími věcmi stojí i tvoje modlitby. Přeji proto v novém roce sobě i každému růst víry a odvahy žádat a také radost z toho, že Bůh jedná. Být součástí Božího díla je nejen výsada, ale je to také zdroj radosti a naplněného života. Co lepšího můžeme v životě mít než Boží přítomnost a co lepšího dělat, než se sytit činěním Boží vůle.

Jistotu Boží lásky, přítomnosti a přijetí vám přeji pro celý rok 2023.

V Praze 1. ledna 2023

Lubomír Ondráček